

áns színházi jelenségnek. Pedig én íróban gondolkodtam még a Déry-darabban is, igaz, az tág teret engedett a rendezői víziónak. Ez így volt megírva, Déry örült, ha valaki a mű szellemében hozzátette a maga ötleteit. De ez még mindig irodalmi közelítés volt. Ha hozzám közel állt mindaz, amit a szegény színházról olvasva megértettem, akkor egyetlen következtetés maradt: *le kell menni a dombról, mert innen nem vezet út sehová.*

(Lejegyezte: BÉRCZES LÁSZLÓ)

KUKORELLY ENDRE

A kezdet

*Lepucoltam az asztalt. Dolgokat
áthelyeztem: hogy ott várják be, át
ami jön. Ez van, hogy segít, és nem csak
nekem, hanem a dolgoknak is, de
még a sorsnak is. Azt, ami úgy válik
le csak, vagy el, hogy cuppan egy nagyot.
Ragacszkodik, és eztán a bőrhöz
az ujjaimhoz már, és még ki tudja*

*hogy mihez majd. Egy körcsóknyom marad
mélyebb, más-barna rúzsfoltt, és lehet
majd sikálni. Lerámoltál, fiam.
Ezt hallottam, de még nem az asztal
szólt meg, hanem a szomszédban a
veszekedősék. Az egyikük ki-
abálta ki, mert úgy látszik, ők is
igyekeznek segíteni. Mi mind*

*akik tipegünk emez pagonyban.
De lehet-e valamit kezdeni.
Bármit is. Lehet kezdeni bármit?
Lehet siettetni? Igen, de nem
siet. Hanem amúgy is rohan. Ez
tényleg, kurvára rohan, és csöppet
sem jön közelébb. De hát lehet-e
az. Ezt a kérdést még nem szoktam meg.*

Ki nem gyanakszik

Ki nem gyanakszik arra, ami van. Mert elértem amit nem szokás: egy trolit. Egy rövidke sprint. De még nem kapcsolok ki. Azonnal a megelégedéstől. Azért a lihegés ellenére is hallható, hogy tessék kiszállni. Mindenki szálljon ki. Mondta be a mikrofon, és a trolibusz utasai kiszálltak. Kilenc utas volt. Kilenc vagy tíz. Akkor megtekintették, hogy leszakadt tényleg a vezeték. És látszott hogy tényleg le. Aztán mindenki fölmérte, hogy mi lenne neki az optimális. Hogy mit is fog csinálni ebben a kátyúban. Ugyanezt tettem én is. Engem jobban bosszant. Más talán barátságosabb. Ugyanaz az anyag. Ugyanaz másfélét csinál.

A kölcsönös névmás

A német kölcsönös névmás einander, jelentése megfelel a magyar egymás kölcsönös névmásnak.

A kölcsönös névmás helyett gyakran a többes számú visszaható névmást használjuk (uns, euch, sich): Wir begrüßten einander. Wir begrüßten uns. = Üdvözöljük egymást. Sie zanken miteinander. Sie zanken sich. = Veszekednek egymással.

Egyes visszaható igéknél még a kölcsönös névmást is használjuk a visszaható névmás mellett: Sie fürchten sich (voreinander). = Félnék (egymástól). De: Sie fürchten einander. = Tartanak egymástól. Ha a visszaható névmás mint kölcsönös névmás félreértést okozhat, akkor csak a kölcsönös névmást használjuk.

A kölcsönös névmás helye a mondatban általában megfelel a visszaható névmás helyének. Die sozialistischen Staaten unterstützen einander in jeder Hinsicht. = A szocialista államok minden tekintetben támogatják egymást.